

Predica de la Krefeld Sâmbătă, 05 noiembrie 2005, 19.30

Ewald Frank

[Se cântă: „...*El schimbă totul...*”; „*Fiecare zi cu Isus este mai frumoasă decât cea de ieri...*”;] Laudă și mulțumire Domnului. Aproape că nu am cuvinte care să exprime ceea ce am trăit noi. Mai ales, așa cum a spus deja fratele Helmuth, în orașul Recife unde oamenii s-au strâns ca să asculte Cuvântul Domnului. Mi-amintesc că în urmă cu 35 de ani în urmă fratele Helmuth Miskis era în Sao Paulo și stătea printre ascultători, și Domnul i-a vorbit și i-a dăruit har, iar acum el poate fi folosit ca o unealtă așa de binecuvântată în cea mai mare țară din America de sud. Căile lui Dumnezeu sunt minunate. Numele Domnului să fie slăvit!

S-a amintit de asemenea că am fost în Lima. Acolo s-au adunat circa 800 de persoane. Am afișat niște fotografii la intrare. Dumnezeu a dăruit har după har. În Buenos Aires am avut o experiență tristă: un frate din Cordoba a condus mai mult de 800 de km ca să vină la adunare, și el mi-a spus: „Frate Frank, îți mai amintești când ai fost la noi în 1970, și ne-ai vestit Cuvântul Domnului?” Apoi a urmat vestea tristă, și anume că biserica penticostală în care am predicat atunci nu a primit Cuvântul. Numai câțiva oameni l-au primit. Și cel mai trist lucru a fost atunci când acest frate mi-a spus: „Frate Frank, noi suntem întristați și supărați: anul acesta, în duminica de Paști, predicatorul acela penticostal și-a dus întreaga biserică penticostală la biserica catolică, ca ei să poată asista la slujba de acolo.

Frați și surori, cine ascultă Cuvântul lui Dumnezeu să-l primească și să-l creadă, pentru că nu se știe dacă va mai avea a doua șansă.

Apoi s-ar putea spune mai multe lucruri despre ceea ce făcut Dumnezeu. Fratele Helmuth a spus: Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest timp aleargă și ajunge la toți aceia care sunt rânduiți pentru viața veșnică. Pentru că așa este scris în Fapte 13:48 „*Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut.*” Nu putem schimba acest lucru. Noi vestim Cuvântul, iar credința vine prin auzire – dar vestirea trebuie crezută. Omul trebuie să primească în interiorul său Cuvântul.

Aș dori de asemenea să vă salut pe toți și să vă spun un bun venit. Cine este azi aici pentru prima dată? Vă rog să vă ridicați ca să vă putem vedea. Tinere: fii binevenit. Dumnezeu să te binecuvânteze! Aceasta să fie ziua ta. Amin. Frumos. Dumnezeu să te binecuvânteze! Iar dincoace sunt prietenii noștri. Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Simțiți-vă acasă. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Soră scumpă, fii binevenită. Dumnezeu să te binecuvânteze în mijlocul nostru! Primiți Cuvântul Domnului, și atunci binecuvântarea va veni peste voi.

Apoi avem aici un frate tânăr. Dumnezeu să te binecuvânteze în mijlocul nostru. Încă o soră, un frate. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți!

Apoi avem aici un autocar întreg de frați și surori din România. Vă rog să vă ridicați, toți cei din România. O, astăzi ei s-au așezat prin toată sala. O, este și fratele Daniel. Iar fratele Ionuț vă salută pe toți. Fiți binecuvântați în Numele Domnului. Simțiți-vă bine în mijlocul nostru.

Simțiți-vă liberi, și ascultați Cuvântul Domnului cu bucurie. Primiți-l, și să vă va fi descoperit.

Apoi avem salutări din partea fratelui Valstrem, Barilier, Graaf, Genton; apoi din Luanda, din Nairobi, din Johannesburg, din Cape Town, din toată Africa de Sud. A sunat și fr. Nbye, fr. Muotika, fr. Ngonga. Primim telefoane de pretutindeni. Domnul binecuvântează din bogăția harului Său.

Am înțeles cu toții că trăim în vremea sfârșitului...

Frate Mueller, Dumnezeu să te binecuvânteze într-un mod deosebit. Mâine dimineață ne vei saluta. Noi suntem recunoscători pentru toți frații, și mai ales pentru toți frații slujitori care se pot smeri sub mâna tare a lui Dumnezeu – care sunt suficient de smeriți încât să dea dreptate lui Dumnezeu, fără să obiecteze, fără să insiste în punctul de vedere personal, ci să se subordoneze lui Dumnezeu și să respecte rânduiala divină.

În prorocul Daniel 12:8 este scris: „*Eu am auzit, dar n-am înțeles ...*” O mărturie minunată a unui proroc căruia i-a fost arătat în vedenii tot ce se va întâmpla, și el spune după aceea „*Eu am auzit, dar n-am înțeles ... Și am întrebat.* (trad. germ.)” Este o mărturie minunată din partea unui proroc care a avut vedenii și a văzut tot ce se va

întâmpla în viitor. Și totuși el spune: „*Eu am auzit, dar n-am înțeles ... Și am întrebat.* (trad. germ.)” La fel este cu noi. Trebuie să recunoaștem cu toții că în trecut nu am înțeles Cuvântul lui Dumnezeu, și că Domnul a trebuit să ne deschidă înțelegerea pentru Scripturi. Și El ne-a deschis-o. Frații noștri din Bruxelles și din Paris, de pretutindeni, o pot mărturisi. Și situația este la fel și cu cei care predică și cu cei care ascultă. Și fiți sinceri: noi toți citeam Biblia și eram de părere că am înțeles. Și apoi a venit clipa când am observat că de fapt nu înțelegem. Și în clipa aceea Dumnezeu ne-a putut vorbi prin Cuvântul Său și ne-a deschis înțelegerea pentru Scripturi, pentru toată Scriptura.

Există trei aspecte – dacă am ales cuvântul potrivit: pe de o parte este latura **evangelistică**, partea **de învățătură**, și partea **profetică**. În Cuvântul lui Dumnezeu avem aceste trei categorii. Și Dumnezeu a pus în Biserică diferite slujbe ca să includă toate aspectele din planul de mântuire al Dumnezeului nostru, astfel ca informația divină să poată fi dată la vremea potrivită, de sus, întotdeauna din Cuvântul Său. Dar s-o mai spunem odată: totul trebuie să ne fie descoperit de Dumnezeu. Chiar și ceea ce se întâmplă acum în lume... noi am auzit despre domnul Bush: când a fost întrebat despre catastrofele din New Orleans, el a răspuns: „Noi nu ne vom lăsa intimidăți de evenimentele naturii. Noi vom merge mai departe pe calea noastră.” Da, așa vorbește un om căruia lucrurile care se întâmplă nu-i spun nimic. Apoi urmează un pios mic dejun, o rugăciune evlavioasă... Nu se poate așa! Dumnezeu dorește să luăm seama la semnele vremii, pentru că este scris: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.*” Și fiți sinceri, a fost vreodată chiar și în timpul nostru prezent...? - și eu vreau să mă întorc în urmă cu două generații - a fost vreodată în ultimii 50 de ani o astfel de stare cum este acum? O astfel de strâmtorare... oamenii nu mai au nici o orientare... Și așa este scris, că va fi strâmtorare, că vor fi cutremure, foamete, că vor veni timpuri scumpe (luxoase)... Timpurile devin din ce în ce mai scumpe. Totul este conform Scripturii. Și într-o zi va sosi timpul când vom striga nu numai „Marantha”, ci „Vino repede, Doamne Isuse.”

Apoi cu toții am auzit de marele cutremur din Pakistan. Eu am predicat acolo: am fost în Panja, chiar și în India de nord, până la Sinegar, în Cashmir. Și iată că Dumnezeu îi cheamă afară pe ai Lui.

Dintre frații și surorile noastre n-a fost vătămat nici unul. Da. Însă în general, dacă eu nu greșesc, mai mult de 70.000 de oameni nu mai sunt. Scriptura ne previne să luăm seama la semnele vremii.

Am auzit apoi că președintele Iranului vrea să șteargă Israelul de pe hartă. El de fapt a spus ceea ce gândește toată lumea musulmană. Da. El nu a făcut decât să spună ce gândesc toți ceilalți.

Apoi am auzit că Rusia are cea mai modernă armă, nu numai atomică, ci super atomică (o combinație de 25 de compoziții explozive). Rusia dorește să se unifice în acest program cu Iranul și cu alte țări, ca să fie mai puternici. Și dacă mergem la Scriptură... Am tratat pe scurt aceste teme în ultima circulară. Frați și surori, nu vom insista prea mult pe aceasta, însă aceste lucruri trebuie amintite, și anume că toate lucrurile ajung acum la sfârșit... toate desfășurările din toate domeniile, și mai ales din cel religios. Și sper că nimeni nu se va supăra pe mine, dar trebuie să vă închipuiți ce s-a întâmplat cu evreii... iar vizita papei la Köln a fost cea de-a doua din toată istoria bisericii romane și a iudaismului. A fost a doua oară când un papă vizitează o sinagogă. Apoi o evreică a fugit la mașina papei și a sărutat geamul papamobilului. Și acum numai ca să închei tema asta: puteți citi pe Internet: în anul 1138 a existat un om care a prorocit că vor mai fi 103 papi, iar ultimul va fi al 266-lea. Puteți obține informația asta de pe internet. Îl rog acum pe fratele Erich Schmitt să aducă tabloul acela, cea mai nouă listă a tuturor papilor. Iar actualul papă se află și el pe acest tablou. Iată lista publicată oficial de către Vatican: 265 de papi, iar Benedict este inclus aici la nr. 265. Și a mai rămas numai o singură rubrică, jos în dreapta. Iar când vine acesta, noi nu mai suntem aici. Când vine acesta, noi nu mai suntem aici!

Frați și surori, trebuie să vă închipuiți lucrul acesta: lista este publicată oficial de la Vatican. Este proaspătă, aproape că miroase a cerneală tipografică. Noi am primit-o recent. Deci, dușmanul își cunoaște programul său, dar nu-l cunoaște pe al lui Dumnezeu. Acest lucru este rânduit pentru noi. Iar nouă Dumnezeu ne dăruiește o privire atotcuprinzătoare, și vedem ce se întâmplă și cum se împlinește prorocia biblică înaintea ochilor noștri.

Acum trecem repede la un subiect foarte important. Să citim mai întâi Mat. 11:25: „*În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai*

ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale!””
Dați-mi voie să spun aici: trebuie să citim și ce este scris mai înainte. Trebuie să știm despre ce este vorba de fapt, pentru că Domnul n-a spus aceste lucruri la voia întâmplării! El a spus-o după ce a vorbit despre lucrurile petrecute în vremea aceea prin slujba lui Ioan botezătorul, și a dovedit că acesta era omul trimis de Dumnezeu. Trebuie să citim tot capitolul din Mat. 11 ca să vedem legătura și să ne fie descoperit. Citesc Mat. 11:4-5: *„Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți: Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții învie, și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.”* O dovadă că această slujbă trimisă de Dumnezeu și care a avut loc prin prorocul făgăduit de Dumnezeu ... apoi urmează o prezentare de ansamblu, și numai după această analiză completă Domnul nostru strigă: *„Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”* Mai întâi este introducerea în planul de mântuire al lui Dumnezeu, în împlinirea Scripturii, și după aceea se pune accentul pe *„ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”* Unde este „Aleluia” al vostru? Unde este „Amin”-ul vostru? În vremea noastră este altfel? Nu! Este la fel.

Domnul nostru continuă și spune: *„Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire.”* „*Ferice de acela*” – este binecuvântarea rostită pentru toți cei ce primesc lucrarea lui Dumnezeu care are loc conform Sfintei Scripturi, care nu o judecă, ci au parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Și apoi Domnul nostru întreabă în v. 7: *„Ce ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie clătinată de vânt?”* Nu! Un proroc nu este clătinat de vânt, și nici de diferitele vânturi de învățătură. Un proroc are pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. El are Cuvântul lui Dumnezeu. Și rolul prorocilor era acela de a vesti ce se va întâmpla. Și ei au venit când a sosit vremea ca să se îplinească Scriptura. Și au vestit acest lucru oamenilor. În Noul Testament avem și apostoli și proroci.

Și Domnul nostru continuă: *„Dacă nu, atunci ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi?”* Cu siguranță că nu. Pielea aceea de cămilă pe care o purta Ioan nu era moale. Era îmbrăcat cu o

piele de cămilă și încins cu un brâu de piele. Și oamenii se poate să-l fi batjocorit și să facă o comparație cu animalul a cărui piele o purta el. Dar aceasta era înfățișarea lui exterioară. El era purtătorul Cuvântului aceluia ceas, prietenul Mirelui, care a chemat Mireasa, ca să-i aducă pe Mire și Mireasă împreună. Vedeți de ce s-a bucurat Domnul nostru dintr-o dată în Duhul și a spus „*ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor*”?

Să ne întoarcem la v. 9: „*Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun, și mai mult decât un proroc.*” De ce „mai mult decât un proroc”? Nu spune „mai mult decât un om” ci „mai mult decât un proroc”. Pentru că toți prorocii au prorocit până la Ioan (Luca 16:16). Iar acum era acolo tocmai omul care fusese vestit în prorocie (Isa. 40:3, Mal. 3:1). De aceea era mai mult decât un proroc, pentru că slujba lui a fost atât de importantă și el a făcut legătura între vechiul și noul testament. Puntea de legătură fusese făcută, făgăduințele deveniseră realitate. Eu mă bucur că după tot ceea ce a spus, Domnul nostru a strigat „*Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului.*” Ce putem să facem noi astăzi, decât să-L lăudăm pe Dumnezeu, să-L slăvim și să-I mulțumim că ne-a descoperit Cuvântul Său.

Să citim și v. 10 pentru că acolo este chiar răspunsul: „*căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.”*” Aici Domnul a făcut o prezentare de ansamblu și a descris începutul epocii nou testamantare, și a amintit tot ceea ce face parte din planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Eu vă întreb: dacă noi suntem acum la sfârșitul timpului de har, nu ne va descoperi Domnul și nouă planul de mântuire și toate lucrurile care fac parte din împlinirea acestuia? Așa cum a făcut El atunci, la fel face și astăzi.

Domnul subliniază: „*el este acela*”. Înainte spusese „*mai mult decât un proroc*” iar acum spune și de ce: pentru că Scriptura făcea referire la el. Pentru mine este atât de minunat acest lucru. Așa este scris. Așa o spune Dumnezeu în Cuvântul Său. Și Domnul prezintă lucrurile mai departe și apoi spune: „*Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.*” Ce scrie Pavel corintenilor? „*Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia?*” Dumnezeu a ales lucrurile care înaintea lumii nu

valorau nimic. Unde erau cărturarii? Unde erau toți fariseii, toți saducheii care voiau să-i abată pe oameni, pentru că ei înșiși nu aveau nici o descoperire și nici parte de ceea ce făcea Dumnezeu în vremea lor? La fel este și astăzi: toți cei ce nu au parte de ceea ce face Dumnezeu acum, vor dori întotdeauna să abată atenția oamenilor, și vor spune tot felul de lucruri, ca să-i țină pe oameni departe de ceea ce face Dumnezeu. Dar știți cu toții ce a spus fratele Branham în simplitatea lui, în această legătură: „Oricine are o grădină de zarzavaturi și nu dorește să vină păsările, pune o sperietoare ca acestea să nu vină și să mănânce ceea ce s-a semănat.” Indiferent ce sperietoare pun oamenii, și indiferent ce spun și ce fac ei, poporul lui Dumnezeu nu va fi oprit, ci va asculta Cuvântul Domnului, îl va crede și-i va fi descoperit, pentru că așa-I place lui Dumnezeu chiar și azi.

În v. 13 spune: „*Căci până la Ioan au prorocit toți proorocii și Legea. Și, dacă vrei să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină.*” Închipuiți-vă: „*Ilie, care trebuia să vină.*” Pe de o parte este Ilie care trebuie să vină, și de cealaltă parte este Ilie care a și venit. Frați și surori, Cuvântul lui Dumnezeu a fost scris în așa fel încât trebuie descoperit prin Duhul, în legătura corectă. O discuție nu folosește la nimic. Și referitor la tema asta, toate versetele trebuie luate în considerare. De exemplu 1 Regi 18, unde se vorbește despre Ilie. Și conform Mat. 17, Moise și Ilie au venit pe muntele Schimbării la Față, și Petru a întrebat: „Doamne, să fac trei colibe? Una pentru Tine, una pentru Ilie și una pentru Moise.” Deci, Ilie deja venise, fie în vremea lui Ahab, fie acolo pe munte, fie prin slujba lui Ioan botezătorul și totuși mai rămâne făgăduința: „*Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*” Eu nu cred că cineva ar putea să spună că a venit deja ziua Domnului. Nu. Aceasta va arde ca un cuptor. În ziua aceea „*trupurile cerești se vor topi de mare căldură*” 2 Pet. 3:10.

Haideți s-o mai subliniem odată, dragi frați și surori: Domnul nostru a vorbit deslușit despre împlinirea făgăduințelor din vremea aceea. Și după introducerea în această slujbă, după împlinirea Scripturii prin prorocul trimis de Dumnezeu, Isus se bucură în Duhul că lucrurile au fost ascunse de ochii celor înțelepți și au fost descoperite pruncilor. Aceasta este situația în care ne aflăm și noi acum: pentru unii lucrurile sunt descoperite, iar pentru alții sunt

ascunse. Cei înțelepți deja „știu” totul. Ei chiar „pot” să-L învețe pe Dumnezeu. Dar cei simpli ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Ați citit? „...*săracilor li se propovăduiește Evanghelia.*” Ceilalți, mai ales cei ce se cred bogați, trec pe lângă aceasta. Și după ce Domnul nostru a prezentat totul, El folosește aceleași cuvinte scrise în Apoc. 2 și 3 de șapte ori. Mat. 11:15: „*Cine are urechi de auzit, să audă.*” O propoziție scurtă, dar de mare importanță. Prorocul Isaia spune: „Au urechi, dar nu aud, au ochi, dar nu văd – ei sunt orbiți.” Și apoi cuvântul din Evrei: „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui...*” – astăzi, dacă El vă vorbește vouă, astăzi, dacă vă arată împlinirea Scripturii, dacă vă arată cum se împlinește Scriptura și ceea ce lucrează Dumnezeu în prezent. Și din acest motiv oamenii se supără pe noi. Însă se împlinește de fiecare dată: „...*nu carnea și sângele și-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.*”

Haideți să atingem pe scurt punctele ce privesc evanghelia lui Isus Hristos. Noi știm foarte bine cât de diferit sunt învățate lucrurile, cât de diferit sunt predicate: o singură Biblie este interpretată în toate direcțiile de sub ceruri, și toți cred că au dreptate. Noi însă trebuie să verificăm cu Cuvântul tot ceea ce se predică și se învață, ca să vedem dacă și corespunde. Nu este scris numai în Mat. 24:14 că „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea*” ci este scris și în Apoc. 14:6 despre evanghelia veșnică ce va fi predicată tuturor popoarelor, limbilor și neamurilor în vremea de pe urmă, ca mărturie. Deci, fără compromis. Altfel nu se poate. Nu se poate face nici un compromis. Pentru noi răstălmăcirile sunt niște urâciuni. Nu găsesc un cuvânt mai bun prin care să le numesc. Și de ce? Pentru că *dușmanul* este în fiecare răstălmăcire, iar Dumnezeu este cu adevărat numai în Cuvântul Lui.

Dar aici, în Mat. 11:17, Domnul vorbește domnilor cărora le place să fie salutați prin piețe și care spun oamenilor ce trebuie să facă. În v. 17 spune: „*V-am cântat din fluier, și n-ați jucat; v-am cântat de jale, și nu v-ați tânguit.*” Și așa mai departe. Apoi: „*Căci a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și ei zic: „Are drac!”*” Da. Trebuie să ne gândim la acest lucru. Unii au ascultat și au primit, și li s-a descoperit, iar ceilalți și-au văzut mai departe de treburile lor, fără să-i intereseze ce s-a întâmplat prin slujba lui Ioan botezătorul, sau mai departe, prin slujba Domnului nostru. Aici este veriga de legătură: tuturor celor ce

au crezut mesajul lui Ioan botezătorul le-a fost ușor să-L creadă pe Domnul, pentru că Ioan L-a prezentat. Ioan a putut să spună: „Acesta este Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.” **Și astfel vedem că legătura cu Dumnezeu este întotdeauna legată de o slujbă ce trebuie să aibă loc conform Scripturii.** Dacă noi subliniem faptul că Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham într-un mod deosebit, eu vă întreb: ce ne-ar spune Domnul nostru astăzi, dacă ar sta aici, în locul meu? Despre ce ne-ar vorbi El astăzi? Ar repeta din nou Mat. 11, sau ne-ar spune că ceea ce a fost făgăduit s-a întâmplat. „Iar voi, cei care ați primit pe cel trimis de Mine, M-ați primit pe Mine, M-ați crezut pe Mine.” Pentru că așa este scris în Mat. 10:40: „*Cine vă primește pe voi, Mă primește pe Mine; și cine Mă primește pe Mine, primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine.*” Apoi spune: „*Cine primește un proroc, în numele unui proroc, va primi răsplata unui proroc.*” Totul este strâns legat împreună.

Al doilea punct este revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Pentru aceasta, aș dori să citesc din 2 Pet. 1, unde acest om al lui Dumnezeu se referă la tema aceasta. „*În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui.*” Frați și surori, noi n-am fost pe muntele cel sfânt, nu am auzit glasul de acolo „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea...*” Dar Petru a auzit glasul, Ioan l-a auzit – cei ce au fost acolo l-au auzit; pentru că așa este scris în 2 Pet. 1:17. „*Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”*” Și apoi se subliniază în v. 18: „*Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt.*” Numai trei inși au fost prezenți; și cei doi proroci. Dar erau martori care fuseseră acolo, care au auzit și care au văzut. Uneori ești întrebat: „Frate Frank, chiar așa lucruri supranaturale au avut loc în viața și slujba fratelui Branham?” Frați și surori, duminica trecută am spus în Zürich: oricine are trăiri autentice cu Dumnezeu, acela nu se va îndoii de trăirile autentice ale altcuiva. Cine trișează susține că și ceilalți trișează. Dar acela care a trăit cu adevărat întoarcerea la Dumnezeu, o întoarcere la Hristos, o înnoire, o naștere din nou, prin aceasta a primit o legătură cu

Dumnezeu prin Duhul, prin Cuvânt. Pentru că noi suntem sub sângele Mielului.

Deci, Dumnezeu face lucruri supranaturale. Și dacă acestea nu ar fi avut loc la începutul noului testament, când îngerul Gabriel a venit la Zaharia, atunci am putea spune întreba „Ce este cu îngerul care a venit la fratele Branham în 7 mai 1946”? Dacă nu ar fi scris că același înger a venit la Maria în luna a șasea ... Și dacă citiți întreaga carte Faptele Apostolilor, supranaturalul este prezent acolo unde lucrează Dumnezeu. Supranaturalul este acolo unde Dumnezeu împlinește făgăduințe. Și noi trebuie să ajungem la punctul în care nu putem face altfel decât să spunem: „Doamne iubit, noi avem dreptul la lucrarea supranaturală în mijlocul nostru.” Cât timp suntem mulțumiți cu ceea ce avem acum, Dumnezeu nu ne va da mai mult. Însă în clipa când dorim să primim mai mult de la Dumnezeu, El ne va dăruia mai mult.

Deci, în ce privește revenirea Domnului nostru, noi nu am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci așa cum scrie în Fapte 1:11, „*Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.*” Iar dacă spune cineva că Domnul deja a venit, atunci eu întotdeauna răspund în același fel: când vine Domnul, eu plec. Când vine Domnul, noi ca Biserică nu vom mai fi pe acest pământ, ci-L vom întâlni pe Domnul în văzduh, după cum este scris. Și vă rog pe toți să nu vă permiteți vreodată să vă gândiți și să spuneți „Eu cred ce doresc.” Nu! A sosit clipa să credem așa cum spune Scriptura, și credința noastră să fie așa cum ne-a fost lăsată în Cuvântul lui Dumnezeu.

De exemplu, azi ne-am rugat pentru un frate care s-a îmbolnăvit. Și de ceva timp aceasta era pe inima mea, și anume ca atunci când ne rugăm pentru bolnavi să facem o mică introducere: mai întâi cel bolnav trebuie să se împotrivescă bolii cu toată seriozitatea. El trebuie să se împotrivescă bolii, trebuie s-o respingă, nu s-o primească. Și de ce nu? Pentru că boala este o minciună. Boala este o minciună. Adevărat este ceea ce scrie în Isaia 53: „*prin rănilor Lui suntem tămăduiți.*” Dar înainte ca aceasta să se descopere cu adevărat, trebuie să se întâmple ceva: o împotrivire interioară reală, că boala este o substanță străină, că nu are ce căuta în trupul meu și eu o resping și mă împotrivesc acesteia, și eu cred. Și veți vedea ce se va întâmpla. Veți vedea ce se va întâmpla. A crede înseamnă și a te încrede în

Dumnezeu și a-I da dreptate lui Dumnezeu nu simptomelor, nu la ceea ce simți. Dacă este scris „*își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa*” atunci acest lucru este adevărat. Acest lucru este adevărat! Și devine adevărat în clipa când noi credem din toată inima și o primim. Atunci trebuie să se împlinească. Fratele Russ spune AMIN. Și eu pot să spun AMIN. Noi am fost vindecați. Dumnezeu mai este același și azi, și noi ne putem încrede pe deplin în El.

Însă în legătură cu revenirea Domnului, s-a spus mai dinainte în 2 Pet. 2:1: „*În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul, care i-a răscumpărat, și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică.*” Frați și surori, necazurile nu vin niciodată din afară. De fapt necazurile care vin din afară ne apropie mai mult unii de alții. Acestea ne aduc mai aproape unii de alții. Prigoana întotdeauna i-a unit pe credincioși. Însă aici este scris: „*între voi vor fi învățători mincinoși*”. Acest lucru nu ne place. De ce nu printre ceilalți? De ce printre noi? Oricine a citit istoria Bisericii a văzut că după fiecare trezire care a fost lucrată prin Duhul, s-au ridicat oameni care au prezentat poporului învățăturile lor personale.

Frați și surori, cu mare durere noi trebuie să spunem aici că au apărut și sunt răspândite multe învățături care sunt în totală contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Și apoi din nou termenul de *istoria Bisericii*. Unii se referă la ce a spus Luther. Alții se referă la ce a spus Calvin. Săptămâna trecută tocmai am citit că mai ales Zwingli și Calvin au primit harul de a înainta în credință mai mult decât Luther, și au spus deseori „Noi ne întoarcem către Biserica primară. Nu dorim numai să reformăm, ci dorim să ne întoarcem la modelul biblic. Afară cu toate icoanele, afară cu toate crucifixurile, curățenie pe dinăuntru și pe dinafară.” Apoi a venit momentul anabapțiștilor, și atunci aceiași oameni care au dorit să se întoarcă la început și-au dat acordul ca anabapțiștii să fie înecați în apă. Și aceia au fost înecați. Pe de o parte poți să spui ceva, dar unde este credințioșia oamenilor atunci când vine încercarea? Numai Dumnezeu este adevărat. Și numai dacă permitem Cuvântului Său să fie valabil în viața noastră, atunci

adevărul lui Dumnezeu ne va ajuta. Atunci nu mai este voia ta sau a mea. Atunci se împlinește în viața noastră voia lui Dumnezeu.

Și dacă putem să amintim azi puțin și despre botez... nu este niciodată o jignire dacă noi vorbim despre botezul biblic, și totuși oamenii se împotrivesc. De ce? Ei pretind că predică evanghelia deplină, însă evanghelia deplină este în Scriptură. Și foarte mulți dintre cei ce vorbesc despre evanghelia deplină vorbesc numai despre semne și minuni, iar restul lipsește: pocăința lipsește, adevărata întoarcere la Dumnezeu lipsește, botezul lipsește. Ei nu ating niciuna dintre aceste teme de bază. Ei au nevoie de mulțimi, și aceasta pentru ei înseamnă succes. Noi avem nevoie de aceia care ascultă glasul lui Dumnezeu. Noi avem nevoie de aceia care sunt gata așa cum a spus Domnul mulțimii „Pe cine ați vrut să vedeți? Pe cine ați vrut să ascultați?” Și apoi Domnul dovedește biblic cine era omul acela la care au ieșit ei ca să asculte Cuvântul ca să fie aduși în legătură cu Domnul. Și după aceea a urmat bucuria, a urmat lauda: „*Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.*” Puteți citi în Evanghelii: cărturarii au spus: „*A crezut în El vreunul din mării noastre sau din Farisei?*” Numai oamenii simpli au crezut! Și apoi fariseii ei au mers până acolo încât au spus: „*Dar norodul acesta, care nu știe Legea, este blestemat!*” Eu nu aș spune așa ceva. Evanghelia este predicată celor simpli. Ei nu au nevoie să le fie explicat ceva, pentru că lor le este descoperit. Cui nu-i este descoperit, acela așteaptă explicații. Iar acelaia cui îi este descoperit, lui îi devine clar prin Duhul Sfânt.

Frați și surori, eu m-aș putea bucura în seara aceasta. L-aș putea lăuda pe Dumnezeu pentru harul pe care ni l-a dăruit, încât noi am putut să ne smerim sub mâna tare a lui Dumnezeu. Și noi nu urmăm un om... pe cineva ca o trestie bătută de vânt. Noi nu urmăm nici un om, ci Îl urmăm pe Isus Hristos, Domnul nostru! Și am spus-o de multe ori: prorocii au fost niște îndrumători, dar Domnul nostru este Calea. Prorocii au adus Cuvântul. Domnul nostru este Cuvântul. Prorocii au predicat adevărul. Domnul nostru este Adevărul. El este totul în toți.

La fel și fratele Branham: a fost numai un om ca toți ceilalți. dar a fost un om trimis de Dumnezeu cu mesajul dumnezeiesc, cu toate

făgăduințele date Bisericii. Și el le-a așezat pe sfeșnic, ca Dumnezeu să ne poată vorbi și să ne poată călăuzi în Cuvânt. Și Dumnezeu a folosit un bărbat în vremea noastră ca să ne arate făgăduințele și împlinirea lucrurilor spuse de Dumnezeu. Și noi vom sublinia acest lucru până ce revine Domnul, și anume cât este de important să credem Cuvântul lui Dumnezeu. Nimeni să nu îndrăznească să creadă că va rezista înaintea lui Dumnezeu fără să creadă făgăduințele pentru timpul acesta, fără să stea de partea de Dumnezeu și să-I dea dreptate. Vă întreb: dacă fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum Ioan botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos, tot așa ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos.” Eu o cred. O cred! Și repet: dacă Domnul nostru ar sta azi aici, s-ar referi la făgăduințe și ar spune: *„Poporul Meu, Eu am împlinit făgăduințele în timpul acesta. Eu Îmi chem afară Biserica Mea. Eu dau învățătura. Voi, poporul Meu, adunați-vă ca să ascultați cuvintele Mele. Eu doresc să vorbesc cu voi. Eu doresc să vă descopăr lucrurile pe lângă care trec cei înțelepți dând din cap și spunând: <<O, oamenii aceștia urmează un om.>>”* Nu, noi nu facem așa ceva. Noi am ieșit afară ca să ascultăm Cuvântul Domnului. Cine era Moise? Moise a fost un proroc. Mai înainte fusese păstor. Ce a putut să facă el dacă dintr-o dată a văzut un foc supranatural într-un tufiș foarte natural? Și noi am fi putut să spunem: „Ai fost tu acolo? L-ai văzut tu? Poți tu să crezi?” Eu pot să cred tot ce scrie în Biblie, fără nici o problemă. Și, frați și surori, faceți-vă o favoare: nu credeți pentru că un om a spus-o, ci credeți pentru că Dumnezeu a spus-o. Dumnezeu a spus-o cu adevărat în Cuvântul Său.

Aceasta este partea de învățătură legată cu partea profetică. Dacă am citi în Apocalipsa, acolo avem mai ales partea profetică. Dar totul trebuie luat împreună. Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu să fie predicată cu tot ceea ce aparține de Împărăția lui Dumnezeu. După aceea Domnul nostru spune: *„vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor.”* El spune iarăși *„Cine are urechi de auzit, să audă.”* Frați și surori, credeți-o: noi încă mai trăim în zilele Bibliei. Biserica se mai află încă pe pământ. Duhul Sfânt încă mai lucrează în mijlocul nostru, în inimile noastre. De ce? Pentru că noi credem așa cum spune Scriptura. Dumnezeu se unește cu noi prin Cuvântul Său. Când noi avem părtaşie unii cu alții, atunci vorbim unii cu alții; tot așa Dumnezeu ne vorbește în mod direct, prin Cuvântul Său. Și noi intrăm

în detaliile acestea, și astfel Dumnezeu ni le și descoperă. Atunci nimeni nu mai trebuie să vină și să întrebe: „Frate, cum este cu asta sau cu cealaltă?” Ci „*Toți vor fi învățați de Dumnezeu.*” Toți vom avea același răspuns. Și noi nu mai privim în urmă, nu ne mai sfătuim cu oamenii, ci primim descoperirea lui Dumnezeu direct de la El, prin har.

Am mai putea citi multe versete; și din 2 Tim. 4. Acesta este un loc foarte deosebit care descrie vremea sfârșitului. Și exact acolo este scris ce va fi în zilele din urmă. Poate ar trebui să citim aceste două versete din 2 Tim. 4. Aici Pavel scrie, mai întâi în 2 Tim. 3:1: „*Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri rele.* [trad. germ.] *Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudaroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine.*” Haideti numai să privim în jur, pe pământ. Nu este așa? Este exact așa cum a fost scris aici cu două mii de ani în urmă. Vedem cu ochii noștri aceste lucruri pretutindeni pe pământ. Și după aceea urmează această afirmație extraordinară, din v. 7 – vorbește despre oameni „*care învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului. După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului...*” De fapt ei nu mi se împotrivesc mie, nu ni se împotrivesc nouă. Eu n-am făcut vreun rău niciunui om de pe pământ. Eu n-am făcut nimănui vreun rău. Deci, oamenii nu ni se împotrivesc nouă, ci se împotrivesc adevărului. Adevărul le face probleme, și de aceea ei atacă pe cei ce poartă adevărul – purtătorii adevărului trebuie înlăturați.

Acum 2 Tim. 4 de la v. 1: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.*” Și acum urmează: „*Căci va veni vremea...*” Da, vremea a venit deja. „*...când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă;*” Da. Așa este. Învățătura sănătoasă despre Dumnezeire, despre botez, despre cina Domnului, despre păcatul de la început – de fapt învățătura sănătoasă, Cuvântul despre toate adevărurile biblice nu mai poate fi suferit. Oamenilor nu le place să-l audă. Ei nu-l pot suporta. Dar porunca spune: „*propovăduiește Cuvântul.*” Indiferent ce se întâmplă la stânga și la dreapta, în Biserica

Dumnezeului Celui viu Dumnezeu are ultimul cuvânt. Aici este valabilă rânduiala divină, Cuvântul lui Dumnezeu. „...propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă” ș.a.m.d. V. 4: „Își vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.” Petru a scris: „v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite.” Iar aici spune „Își vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.” Apoi din nou porunca: „Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist, și împlinește-ți bine slujba.” Noi nu avem de ales. Noi trebuie să împlinim această slujbă prin însărcinarea Domnului, și să predicăm Cuvântul cu toate făgăduințele și toți cei ce sunt din Dumnezeu vor asculta Cuvântul.

Încă un gând: frați și surori, noi toți așteptăm lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu. Și aceasta va avea loc. Trebuie să aibă loc! Dumnezeu a făgăduit-o. Va fi o lucrare scurtă, dar puternică, așa cum este scris în Rom. 9. Acum are loc pregătirea, pentru ca Biserica să ajungă o inimă și un suflet; un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, și care este în toți. Această unitate să fie în Biserica Dumnezeului Celui viu, când noi să nu ne mai lăsăm influențați din afară, ci să fim bine întemeiați pe Cuvânt, înaintând în credință, fiind convinși că Domnul care a început lucrarea o va și desăvârși.

Fratele Schmitt ne-a citit în cuvântul introducere despre Fiul care este desăvârșit pentru veșnicie. Ce afirmație minunată! Apoi am putea citi Rom. 8:29, Efeseni 1:3-5. Noi am fost făcuți desăvârșiți în El, pentru veșnicie - desăvârșiți în Fiul, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Frați și surori, ce s-a întâmplat pe Golgota este un lucru atât de mareț, atât de puternic – s-a întâmplat pentru veșnicie. Noi am fost împăcați cu Dumnezeu; păcatul ne-a fost iertat. Noi am devenit proprietatea lui Dumnezeu, zămislighi prin același Duh al lui Dumnezeu, născuți din nou la o nădejde vie. Prin Fiul noi nu suntem numai răscumpărați, ci suntem socotiți neprihăniți, iertați. Păcatul și fărădelegea noastră, pedeapsa, totul a fost pus peste El, pentru pacea noastră, astfel ca noi să putem primi răscumpărare, iertare, har și mântuire. Și pe cruce, Domnul nostru a strigat „S-a isprăvit!” Acolo Dumnezeu era în Hristos, împacând lumea cu Sine. El ne-a iertat cu adevărat totul. Chiar

dacă dușmanul mai scoate la suprafață lucruri vechi, totul este iertat. El este numai pârâșul fraților. Sângele Mielului ne curăță și face toate lucrurile noi. Dar nu numai iertare și împăcare, ci și o înfiere – Gal. 4:4: „*Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său ...ca să câpătăm înfierea.*” Și cu adevărat noi am fost făcuți desăvârșiți în singurul Fiu zămislit, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. De aceea scrie Ioan: „*Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El.*” El a trebuit să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Este o evanghelie minunată, deplină, o mântuire deplină pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu. Nu numai că ne-a oferit-o, ci ne-a și dăruit-o. Oferta a fost pe parcursul întregului Vechi Testament prin tot ceea ce s-a vestit. În Noul Testament s-a împlinit: noi suntem răscumpărați, sângele legământului celui nou s-a vărsat și noi suntem poporul legământului celui nou. Dumnezeu a dorit lucrurile așa, și le-a făcut așa.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba astăzi. Dumnezeu are un plan de mântuire cu Biserica; El are un plan și cu Israelul. Și noi o spunem de multe ori: sunt două lucruri: pe de o parte sunt **făgăduințe** și de cealaltă parte sunt **prorocii**, prorocii despre ceea ce se va întâmpla în general printre neamuri în vremea sfârșitului. Însă pentru Biserică și pentru Israel sunt **făgăduințe**. Și noi putem crede aceste făgăduințe, le putem primi și le putem trăi; și noi ne întoarcem la început. Isus s-a bucurat în Duhul: „*Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.*” Din care grup facem noi parte? Facem noi parte dintre pruncii care au ascultat cu atenție atunci când Domnul nostru a spus: „*căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu.”*” El face o prezentare și descrie slujba aceluia bărbat care a venit ca premergător al primei veniri a lui Hristos. Isus Hristos este același ieri și azi și în veci. Același Domn ne prezintă împlinirea lucrurilor făgăduite în Cuvânt. Și tuturor celor ce cred, și stau la picioarele Învățătorului, le este descoperit Cuvântul în împlinirea lui. Toți ceilalți trec pe lângă aceste lucruri și batjocoresc. Ei L-au făcut pe Domnul Belzebul, au spus că are drac, L-au făcut în toate felurile. De ce? Pentru că ei nu au crezut mesajul divin.

Frați și surori, dacă este scris în Isaia 53:1: „*Cine a crezut mesajul nostru? Și cui i s-a descoperit brațul Domnului?*” [versiunea K.J.] Știți cui i s-a descoperit? Celor care au crezut. Cui se descoperă acum? Celor ce cred. Este atât de minunat că noi avem Cuvântul lui Dumnezeu. Nu vă bucurați? Nu ne bucurăm noi de sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu – Vechiul Testament și Noul Testament? Și în acest Cuvânt noi citim mai mult decât se poate scrie în toate ziarele și revistele. Aici a fost prezis tot ce se va întâmpla, și cum se va întâmpla. Și de aceea este avertismentul: „*Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.*”

Frați și surori, azi ar fi bine dacă noi toți L-am lăuda cu adevărat pe Domnul și Dumnezeu nostru, pentru că El ni s-a descoperit, ne-a descoperit Cuvântul și voia Sa. Iar dacă azi în mijlocul nostru sunt unii cărora le vine greu să creadă... Uneori este câte-un punct care ne creează probleme. Nu vă faceți griji: ceea ce nu vă este clar astăzi, mâine deja vă poate fi clar. Nu trebuie să vă faceți griji, ci doar să-L credeți pe Domnul, să vă încredeți în El. Dacă nu ne este clar, noi spunem: „Doamne, continuă să vorbești. Eu ascult. Vorbește Doamne, robul Tău ascultă.” Și apoi Îl putem lăuda împreună și ne putem închina Lui. Astăzi noi vrem s-o facem. O laudă și închinare pe care s-o trimitem sus la cer, la scaunul de domnie al lui Dumnezeu, aducându-I jertfa buzelor noastre, pentru că Dumnezeu a făcut mari lucruri în noi. El ne-a răscumpărat sufletul de la pierzare și ne-a încununat cu bunătate și îndurare. Pentru că așa scrie: „*El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale.*” Astăzi dorim să-I aducem lui Dumnezeu jertfa buzelor noastre.

Eu am o întrebare: ați înțeles comparația de azi? Așa cum atunci Domnul nostru a descris și a confirmat slujba, prezentând oamenilor ceea ce s-a întâmplat ca o împlinire a Scripturii, și după aceea a urmat bucuria, lauda. Am înțeles noi acest lucru? Domnul face acum același lucru: ne învață prin Cuvântul Său. Și atunci avem o temelie sub picioarele noastre și știm: aceasta este făgăduința și aceasta este împlinirea pe care noi o putem trăi în realitate, prin harul Lui.

Și așa cum am auzit în Cuvântul de introducere și în relatarea misionară, sunt ajunse cu adevărat toate popoarele și neamurile. Chemarea afară are loc, Cuvântul lui Dumnezeu se împlinește, ultimul

mesaj este vestit, și ultimii sunt chemați afară și pregătiți pentru ziua slăvită a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Aici poți doar să spui „MARANATHA”, și „VINO REPEDE, DOAMNE ISUSE! DAR MAI ÎNAINTE PREGĂTEȘTE-NE.” Câți doresc să fie gata? Haideți să ne ridicăm și să ne rugăm. Înainte de aceasta haideți să cântăm două sau trei cântări, în închinare înaintea Domnului. „Sângele Mielului mă curăță și face totul nou.” [...] Să pentru că aceasta este ziua, să cântăm și „Aceasta este ziua...” [...]

Și această zi a mântuirii, așa cum este prezentată în Isaia 49 de la v. 6-8 și de asemenea în 2 Cor. 6:1-3 și în alte locuri, această zi a mântuirii se încheie. Noi am citit despre vremea sfârșitului din Scriptură. Nu este vorba despre sfârșitul lumii, ci noi dorim să rămânem treji în toate lucrurile și să ne rugăm ca să primim putere ca să scăpăm de toate lucrurile care vor veni peste fața pământului ca să stăm în picioare atunci înaintea Fiului Omului. De ce scrie acolo „...înaintea Fiului omului”? De ce nu „înaintea Fiului lui Dumnezeu” sau „înaintea Fiului lui David” sau „înaintea Fiului lui Avraam”? De ce spune în acest context „Fiul omului”? Pentru că în Luca 17:30 este scris „...în ziua când Se va arăta (descoperi) Fiul omului.” Și pentru că în Luca 18 este scris „*Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?*” Frați și surori, nu putem intra întotdeauna în toate detaliile acestor versete, dar Cuvântul lui Dumnezeu este atât de desăvârșit. Totul, chiar fiecare cuvânt folosit își are locul său. Ferice de noi dacă Duhul lui Dumnezeu ne poate călăuzi în Cuvânt, dacă noi devenim una cu Dumnezeu, fiind puternic uniți în Duh și Cuvânt, sub sângele Mielului.

Frați și surori, scumpi prieteni, răscumpărarea a avut loc. Lucrarea este încheiată. Domnul Și-a ales un popor dintre toate popoarele, limbile și neamurile, o Biserică Mireasă, fii și fiice care vor domni ca regi. La ospățul nunții noi suntem Mireasa. După ospăț noi vom fi Soția. Apoc. 19, Apoc. 21. Apoi este scris că noi vom domni ca regi cu El – când va începe Împărăția de o mie de ani, noi vom fi regi și vom domni împreună cu Regele regilor. Oh, ce minunat este planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Haideți să cântăm și „Tu ești vrednic.” [...]

Acum noi toți dorim să-L laudăm și să-l proslăvim pe Domnul și să ne închinăm în Duh și în Adevăr, și să-I aducem mulțumirile

noastre. Frați și surori, primiți-o în inimile voastre: abia după ce Domnul a prezentat ce se întâmplase și cum se împlinise Scriptura, cine a fost rânduit de Dumnezeu pentru lucrarea aceea, abia după aceea Domnul s-a bucurat. Mai înainte El a anunțat judecata acelor care nu au primit judecata. Abia după aceea a urmat lauda și bucuria. Dacă noi am primit mesajul din Cuvânt, atunci dorim să ne bucurăm și să-L cinstim pe Dumnezeu. Haideți s-o facem împreună:

Doamne iubit, Tu, Dumnezeul veșnic credincios, noi îți mulțumim din toată inima pentru că Ți-ai descoperit Cuvântul, pentru că vorbești cu noi așa cum vorbește un prieten cu prietenii lui. Tu ne-ai vizitat, ești în mijlocul nostru. Noi îți mulțumim. Oh, iubite Domn, Tu să lucrezi cu noi așa cum dorești, prin puterea Duhului Sfânt, în toată turma răscumpărată prin sângele Tău. Dăruiește descoperire. Laudă și rugăciune.... Aleluia. Aleluia. Aleluia. Lăudați-L pe Dumnezeu, proslăviți-L, dați-I cinstea: toată lumea să audă că Dumnezeu are pe acest pământ o Biserică cu care vorbește, căreia I se descoperă.

Dăruiește salvare, vindecare, descoperire, o, Doamne. Descoperă-Te într-un mod supranatural. Aleluia. Aleluia. Bindecuvântat să fie Acela care vine în Numele Domnului. Aleluia. Oh, Dumnezeule. Aleluia. Dumnezeul meu, Tu ai descoperit pruncilor. Aleluia. Cinste și laudă. Aleluia. Cuvântul Tău este minunat. Oh, lăudați-L pe Dumnezeu, lăudați-L pe Domnul. Puterea Satanei este nimicită. Biruința lui Dumnezeu se va descoperi! Aleluia. Cinste lui Dumnezeu. Slujiți Împăratului împăraților! Cinste Ție!

Frați și surori, Biserica dă mai departe porunca până la sfârșit, așa cum a spus și Domnul nostru în Ioan 20:21: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.*” Este o trimitere divină. Când Pavel a fost chemat, atunci Domnul nostru a zis: „*...te voi trimite departe la Neamuri.*” Domnul nostru a zis în Matei 10:16: „*Eu vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor.*” Și acești 70 au fost chemați și au fost trimiși. Ioan botezătorul a fost un bărbat trimis de Dumnezeu cu Cuvântul acelui ceas, cu mesajul pentru vremea aceea. De asemenea este scris în Ioan 1:6-7: „*A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan. El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.*” Toți aceia care au crezut mesajul, făceau parte dintre cei numiți „prietenul Mirelui”. Despre ce este vorba azi? Nu este vorba despre politica religioasă, ci despre pregătirea

Miresei. Este scris: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” Frați și surori, o evanghelie deplină, o mântuire deplină, iar acum să se împlinească ce a spus Domnul în Luca 4: „*Duhul Domnului este peste Mine...*” Duhul lui Dumnezeu este peste toată Biserica. Prezența lui Dumnezeu se simte aici, în această încăpere. Fiindcă ungera Duhului este peste noi, prin porunca lui Dumnezeu putem spune celor legați: „Fiți eliberați, fiți liberi.” Putem spune celor pierduți „Fiți mântuiți!” Putem spune bolnavilor „Fiți vindecați.” Căci pe crucea de pe Golgota a fost plătit tot prețul. Noi am fost răscumpărați cu un preț mare, nu ca să fim din nou robi ai păcatului. „...*dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.*” Astăzi, în ceasul acesta, primiți vindecarea, mântuirea – primiți tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin Isus Hristos Domnul și Mântuitorul nostru. Voi trebuie doar să mulțumiți. Haideți să-I mulțumim foarte scurt Domnului.

Credincios Dumnezeu, încă odată Îți mulțumim din inimă pentru eliberarea desăvârșită, pentru mântuirea deplină, pentru eliberare, salvare, vindecare. Îți mulțumim deja de acum pentru revărsarea Duhului Sfânt. Îți mulțumim de acum că Tu botezi cu Duhul Sfânt și cu foc. Îți mulțumim pentru cercetarea Ta în mijlocul nostru. Îți mulțumim pentru că ne-ai deschis înțelegerea pentru Scriptură, și ne-ai arătat ce se întâmplă în vremea aceasta, conform Cuvântului. Și noi avem parte de ceea ce faci Tu acum în prezent. Ferice de ochii care văd, urechile care aud, și inimile care primesc și au primit Cuvântul Tău. Ție, Dumnezeul Atotputernic, Îți aducem cinstea lauda și rugăciunea, din toată inima și din tot sufletul, în Numele Sfânt și minunat al lui Isus. Aleluia. Amin.

Predica de la Krefeld Duminică, 06 noiembrie 2005, 10.00

Ewald Frank

[...se cântă...] Aș dori să citesc numai un singur verset în această legătură, din evanghelia după Ioan. Noi am citit deja din cap. 9, și este un verset deosebit care iluminează ceea ce s-a spus în Ioan 9: „*Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată.*” Apoi la

sfârșit spune: „*Dacă ați fi orbi n-ați avea păcat; dar acum ziceți: „Vedem.” Tocmai de aceea, păcatul vostru rămâne.*” Ioan 8:24: „*De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.*” Credința este o descoperire, un dar al lui Dumnezeu. Cel care poate să creadă, Îi poate mulțumi lui Dumnezeu. Cel ce poate să creadă, poate să primească ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi.

Noi am dori de asemenea să urăm bun venit celorlalți frați și surori, mai ales tuturor fraților slujitori. Noi nu dorim să trecem pe cineva cu vederea. Noi îi salutăm pe toți din toate popoarele și limbile. Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze. La stânga mea sunt frații din Republica Cehă, apoi din Polonia, Slovacia; aici la dreapta, sunt cei din România, din Belgia, din Franța. Chiar și prietenii mei din Lyon – Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit. Fie ca Domnul să ne binecuvânteze pe toți cei de aproape și de departe, și așa cum am spus deja, mai ales pe toți frații care slujesc cu Cuvântul, care poartă sămânța scumpă a Cuvântului și care o seamănă. Frații Henrich mi-au făcut un cadou, în amintirea textului din Mat. 13, unde este pilda semănătorului care seamănă sămânța bună, și a dușmanului care vine pe dinapoi și seamănă neghină. Puteți să vă uitați de aproape la această fotografie. Semănătorul cel bun seamănă sămânța bună. Apoi vă citesc ce se întâmplă după aceea. Mat. 13. Aici Domnul vorbește foarte clar. Mat. 13 de la v. 24: „*Isus le-a pus înaintea o altă pildă, și le-a zis: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui. Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu, și a plecat.*” Observați un lucru aici: vrăjmașul nu a semănat neghina în alt ogor, ci între grâu. În v. 37-39: „*El le-a răspuns: Cel ce seamănă sămânța bună, este Fiul omului. Țarina, este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina, sunt fiii Celui rău. Vrăjmașul, care a semănat-o, este Diavolul; secerișul, este sfârșitul veacului; secerătorii, sunt îngerii.*” Frați și surori, scumpi prieteni, noi cu adevărat avem harul mare să trăim în acest timp în care totul ajunge la încheiere, când prorocia biblică se împlinește în toate domeniile: în politică,

economie, religie, în Biserică. Totul se împlinește, și mai ales în ceea ce privește Israelul. Acolo se poate vedea cel mai clar. În Biserică lucrurile încă nu sunt chiar așa de vizibile; în Israel se poate vedea acest lucru în parte, dar atunci când va avea loc turnarea Duhului Sfânt se va vedea deslușit. Astăzi multe lucruri se văd, dar nu se recunosc imediat, însă atunci se vor recunoaște.

În această legătură dați-mi voie să citesc scurt din Ezechiel 39. Aici se vorbește despre strângerea poporului Israel. În v. 27 spune: „*Când îi voi aduce înapoi dintre popoare, și îi voi strânge din țara vrăjmașilor lor, voi fi sfințit de ei înaintea multor neamuri. Și vor ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor, care-i lăsasem să fie luați prinși de război între neamuri, și care-i strâng iarăși în țara lor; nu voi mai lăsa pe nici unul din ei acolo și nu le voi mai ascunde Fața Mea, căci voi turna Duhul Meu pentru casa lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.*” Avem exprimate aici mai multe gânduri ale lui Dumnezeu – strângerea – și se va vedea că ei au fost strânși dintre toate neamurile, limbile și neamurile. Toată lumea știe că evreii s-au întors din 143 din țări de pe pământ, înapoi în țara părinților lor, în țara făgăduinței. Este unul dintre cele mai importante semne care arată că noi trăim acum în vremea sfârșitului. Pentru că așa a vorbit Domnul nostru, făcând o paralelă cu Israelul: „*De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape.*” Și Domnul nostru spune: „*Adevărat vă spun că, nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri.*” Însă punctul principal este acesta: strângerea este bună, întoarcerea în țara făgăduinței este bună, dar numai atunci când Dumnezeu își poate turna Duhul se va vedea că Dumnezeu nu numai că s-a ocupat de ei ca să-i strângă ci că El a schimbat chiar și inimile lor. Pentru că între milioanele de oameni care locuiesc acum în Israel, există o turmă aleasă: 144.000. Cu ei face Dumnezeu începutul. Apoi la aceștia va adăuga și restul. La fel este și cu Biserica pe care o cheamă acum Domnul afară din toate cultele, afară din toate popoarele, limbile și neamurile. Noi vedem acest lucru, dar ceilalți încă nu-l văd. Dar în clipa când Dumnezeu își va turna peste noi Duhul Lui, încât noi să nu ne

strângem numai într-un mod vizibil în exterior, sau numai să fi ieșit afară din toată confuzia, ci Dumnezeu să-și poată pune pecetea Lui peste noi – așa cum scrie în Efeseni 1:13, și anume că noi suntem pecetluiți cu Duhul făgăduit, după ce am auzit Cuvântul adevărului. Așa este scris. De câte ori s-o spunem aici? Cuvântul făgăduinței, copiii făgăduinței, Duhul făgăduit – pentru că Duhul lucrează viața lui Dumnezeu în noi. În acest context s-ar putea citi multe versete. În Isaia 44 este făgăduința pentru noi, și anume că Dumnezeu Își va turna Duhul Lui. Isaia 44 de la v. 2 „*Așa vorbește Domnul, care te-a făcut și întocmit, și care de la nașterea ta este sprijinul tău: „Nu te teme de nimic, robul Meu Iacov, Israelul Meu, pe care l-am ales. Căci după cum voi turna ape peste pământul însetat și râuri pe pământul uscat, tot așa voi turna Duhul Meu peste sămânța ta, și binecuvântarea Mea peste odraslele tale...”* [trad. germ.] Odată cu turnarea Duhului Sfânt vine binecuvântarea. Iar în Ioel 2 avem legătura între Israel și Biserică, și anume Dumnezeu i-a inclus și pe unii și pe alții în ceea ce privește turnarea Duhului Sfânt. Ioel 2 – aici scrie negru pe alb cum a intenționat Dumnezeu s-o facă, și cum a și făcut-o. Ioel 2:28: „*După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii.*” Și acum urmează faptul că toți sunt cuprinși în acest act: „*Chiar și peste robi și peste roabe, voi turna Duhul Meu, în zilele acelea.*” Fii și fiice, robi și roabe. În Fapte 2 avem confirmarea faptului că în ziua Cincizecimii s-a împlinit Cuvântul din Ioel. Fapte 2:16-17: „*Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!”* Dar aici este miezul: dacă am citit cu atenție Ezechiel 39 ultimele versete, acolo Dumnezeu vorbește deja despre ultima etapă în ceea ce privește Israelul, perioadă care este încă la viitor. Și noi trebuie să vedem că Dumnezeu a făgăduit ploaia timpurie și ploaia târzie. Dumnezeu a avut de gând să lucreze într-un mod supranatural **la început** și **la sfârșit** – în Biserică, și după aceea și cu Israelul.

În Isaia 32 avem minunata făgăduință, și nu este numai o făgăduință, ci noi suntem sfătuiți să luăm seama la ce este scris aici. Isaia 32 de la v. 15: „*până când se va turna Duhul de sus peste noi; atunci pustia se va preface în pământ, și pomătul va fi privit ca o pădure. Atunci nepărtinirea va locui în pustie, și neprihănirea își va avea locuința în pomăt.*” Și acum urmează lucrul cel mai important: „*Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie.*” Ce am citit noi ieri în Mat. 11? „*În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale! Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul, și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.*” Dar chiar după această exprimare adâncă și puternică, Domnul nostru spune: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.*” Dacă noi nu suntem gata să intrăm sub jug împreună cu Domnul nostru, lucrurile nu vor funcționa. Bănuiesc că știți cu toții ce este acela jug. Elisei ara cu 12 perechi de boi atunci când Ilie a aruncat peste el mantaua lui fără să spună un cuvânt, și apoi a plecat mai departe. Și Elisei a înțeles pe loc despre ce este vorba. Apoi el a jertfit aceste 12 perechi de boi și n-a cruțat nimic din lucrurile la care s-ar fi putut întoarce. Lui nu i-a mai rămas nimic la care să se fi putut întoarce. A fost o jertfă totală, și slujba care a urmat a fost de asemenea desăvârșită. Un jug este o ramă care se potrivește exact pentru doi boi. Ambele animale trebuie să intre sub acest jug, și să umble împreună în cadență din clipa în care sunt înjugate și până când jugul este scos. În felul acesta trebuie să umblăm și noi cu Domnul în deplină armonie. Nu sub jugul omenesc al robiei, ci împreună cu El sub jugul slobozeniei divine, umblând în cadență cu Domnul nostru. Deci făgăduința care spune că vom găsi odihnă pentru sufletele noastre are o condiție: să ne supunem Domnului, să

luăm peste noi jugul Său, să nu mai umblăm pe căile noastre ci să-L urmăm pe EL pe căile Lui, astfel ca EL să-și poată împlini Cuvântul Său în noi. Și de aceea, fie ca Dumnezeu să ne dăruiască harul să nu umblăm pe lângă jug, ci să ne supunem cu adevărat Domnului și să umblăm pe căile Lui.

Apoi am auzit ieri cântarea iubiților noștri frați și surori, în limba franceză, despre cuvântul *maranata*. Și dai-mi voie să citesc în această legătură două versete, care cu siguranță că nu numai că au ceva de spus ci au mult să ne spună. 1 Cor. 16, ultimele versete: „*Urările de sănătate sunt scrise cu însăși mâna mea: Pavel. Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema! „Maranata” (Domnul nostru vine!).*” Te apucă frica, când citești așa ceva. Ne pătrunde prin toate oasele: „*Dacă nu iubește cineva pe Domnul, să fie blestemat!*” Un om care predică numai dragostea și harul... Dar același om a trebuit să scrie în Gal. 1: „*dacă ...un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie blestemat!*” Este vorba cu adevărat despre sămânța dumnezeiască, despre evanghelia veșnică; este vorba ca în timpul acesta să nu fie adus oamenilor nici un amestec prin răstălmăciri, ci adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu trebuie predicat acum așa cum a fost predicat la început.

Imediat după aceste cuvinte, apostolul scrie: „*Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi.*” Dacă acest har este cu noi, atunci este cu noi așa cum a descris Moise lucrul acesta: Exod 33:13 „*Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște, și voi avea trecere înaintea Ta.*” Nu un har prin care să continui să mergi pe calea ta proprie, ci har prin care să intri pe poarta cea strâmtă, să pășești pe calea îngustă care duce la viață, har ca să primești Cuvântul prin credință.

Al doilea loc este în 2 Cor. 13 unde Pavel a scris de asemenea la sfârșitul epistolei sale: „*Încolo, fraților, bucurați-vă.*” Acum urmează... și vă rog fiți foarte atenți: „*Lăsați-vă corecțați (sau: „permiteți să fiți desăvârșiți”), primiți sfaturile, fiți cu un cuget, trăiți în pace.*” [text tradus direct după fr. Vitsek – n.tr.] Aveți cu toții Bibliile deschise? Sunt unii oameni care stau în adunare gândind

gândurile lor personale, fără să-și deschidă Biblia deloc. Ar fi bine dacă ne-am deschide Biblia, dacă ați respecta cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu. Haideți să o luăm la inimă: „*Încolo, fraților, bucurați-vă. Lăsați-vă corecți...*” – suntem noi gata pentru acest lucru? Pentru ce avem noi învățătura? Pentru ca să fim făcuți desăvârșiți, pentru ca totul să fie adus din nou în starea corectă. Apoi „*primiți sfaturile*”. Cine dintre noi va primi sfaturile? Cine mai sfătuieste încă astăzi? Toți vorbesc pe la spate ce vor ei, și nimeni nu vine să te privească în ochi și să-ți spună ce are de spus. Frați și surori, aici ni se adresează Dumnezeu: „*Lăsați-vă corecți...*” Nu celălalt să fie corectat, ci nouă tuturor ni se vorbește foarte personal. Noi trebuie să încetăm să vedem așchia din ochiul fratelui și în același timp să trecem cu vederea bârna din ochiul nostru. Noi trebuie să găsim har înaintea lui Dumnezeu încât noi înșine să fim corecți și să primim sfaturile. Și numai după aceea se împlinește „*fiți cu un cuget*”. Și când se ajunge în punctul acesta, urmează „ *trăiți în pace*” – atunci noi avem pace cu Dumnezeu și unii cu alții. Aici este secretul: cine are pace cu Dumnezeu are pace și cu cei dimprejur. Este pur și simplu așa.

Și după aceea spune: „*și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi.*” Când va fi El cu noi? Mai întâi, dacă ne lăsăm corecți. În al doilea rând, dacă primim sfaturile. În al treilea rând, dacă suntem cu un cuget. Numai așa putem avea pace unii cu alții și cu Dumnezeu. Și după aceea spune: „*și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi.*” Și acest lucru îl dorim noi. Voi îl doriți? Fiți sinceri! Dorim noi ca Dumnezeul dragostei și al păcii să fie cu noi? Haideți atunci să citim instrucțiunile și să le aplicăm, să fim corecți, să fim sfătuiți, și atunci se împlinește că noi vom fi cu un cuget și vom trăi în pace. Și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu noi.

Apoi spune: „*Spuneți-vă unii altora sănătate, cu o sărutare sfântă. Toți sfinții vă trimit sănătate. Harul Domnului Isus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și părțasia Sfântului Duh, să fie cu voi cu toți!*” Atunci noi avem părțasie în Duhul și prin Duhul. Atunci nu ne vom mai cunoaște după trup, ci așa cum ne-a primit Dumnezeu

în Hristos împăcându-ne cu Sine, iertându-ne totul, reparând toate stricăciunile, tot așa ne primim și noi unii pe alții. Și atunci știm: „Așa cum Domnul nu-mi impută mie nimic, și-mi iartă totul, tot așa El nu-i impută nimic fratelui și sorei.” Noi iertăm, și Dumnezeu ne iartă pe toți. Și atunci toată dreptatea proprie ia sfârșit. Și Dumnezeuul păcii poate fi cu noi.

În Timotei citim în cap. 1 un cuvânt deosebit care ne arată ce fel de responsabilitate este legată de predicarea Cuvântului. Iar când Pavel vorbește despre chemarea lui.... – se poate citi în Fapte 9:22 și 26, atunci putem să vedem despre ce este vorba de fapt. Iar aici în 1 Tim. 1:1 spune: *„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos, nădejdea noastră...”* Să citim direct din v. 3, adresat lui Timotei, tovarășul de lucru al lui Pavel: *„După cum te-am rugat la plecarea mea în Macedonia, să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe pe alții altă învățătură...”* Oamenii lui Dumnezeu nu au spus de plăcere spună că ereziile sunt învățături false. Biserica trebuie păzită. Nu poți să stai și să privești cum sunt răspândite învățăturile false. Noi avem însărcinarea dumnezeiască, datoria sfântă înaintea Dumnezeului nostru, de a pune pe sfeșnic singura învățătură adevărată. Și tot ce nu este în concordanță cu vestirea originală este răstălmăcire, și nu mai este Cuvântul original al lui Dumnezeu.

Noi am citit în Mat. 13 că Domnul, ca Fiul al omului este Semănătorul care seamănă sămânța bună. Apoi el a hotărât ca trimișii lui să meargă în toată lumea ca să predice evanghelia, să învețe toate neamurile, să ducă în toată lumea scumpul Cuvânt al lui Dumnezeu. Acest lucru s-a întâmplat deja de atunci. Pavel călătorea în lumea cunoscută pe vremea aceea. El ducea Cuvântul, și i-a spus tovarășului său Timotei: *„...să rămâi în Efes...”* Efes era cea mai bună biserică dintre toate cele descrise în Apocalipsa 2. Și aici, de la v. 1, este numai o singură mustrare, și anume că biserica își părăsise dragostea dintâi. Bisericii acesteia i s-a poruncit să se întoarcă la dragostea dintâi și să facă din nou faptele dintâi. Însă deja de pe atunci nicolaïții erau la lucru; și așa scrie în Apoc. 2:6: *„Ai însă lucrul acesta bun: că urăști faptele Nicolaiților, pe care și Eu le*

urăsc.” Apostolul Pavel a trebuit să-l lase pe Timotei acolo ca el să pună pe sfeșnic adevărata învățătură, și să le spună celor ce prezentau învățături false: „Nu se poate așa!”

Frați și surori, eu o spun din nou: noi nu avem un hobby de a ataca învățăturile false. Dar nu avem de ales. Și vă spun și de ce: citim din Gal. 1 și apoi aș dori să vă citesc din Vechiul Testament ca să vedem cu toții ce se întâmplă când cineva părăsește mesajul original pe care l-a dat Dumnezeu, și deviază de la acesta. Aici în Gal. 1:1 avem salutul: „*Pavel, apostol nu de la oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos, și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți...*” O autoritate mai mare nu există! Nu există o trimitere mai mare. Aici bărbatul lui Dumnezeu s-a referit la ceea ce i-a fost poruncit la chemarea lui. În v. 6: „*Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos, la o altă Evanghelie.*” Și apoi el trece la subiect și scrie în v. 7: „*Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sunt unii oameni care vă tulbură, și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos.*” Și apoi urmează afirmația: „*Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie blestemat!*” Aici avem legătura cu „*maranata*”: „*Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie blestemat!*” Iar celui care deviază de la evanghelia lui Isus Hristos dată de Dumnezeu, evanghelie care aduce mântuirea, ce-i mai rămâne? Desigur, nu-i mai rămâne nici o binecuvântare. Oamenii rămân sub blestem.

Haideți să mergem cu acest Cuvânt „*dacă un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie*” în 1 Împărați 13. Aici avem una dintre cele mai triste relatări pe care am găsit-o în Biblie. Era un om al lui Dumnezeu care a venit din Iuda călătorind spre Betel conform poruncii Domnului, și mai era și un proroc bătrân ai cărui fii auziseră și trăiseră felul în care Dumnezeu confirmase cuvântul acestui bărbat al lui Dumnezeu din Iuda. Acela strigase împotriva altarului ridicat de împăratul care pusese acolo doi viței. Și împăratul făcuse lucrul acesta cu pretenția ca poporul din cele zece seminții să nu se mai suie la Ierusalim, ci să se închine acolo.

Dar Dumnezeu spusese: „Acolo unde-Mi voi pune Numele, acolo Mă voi întâlni cu voi, acolo vă voi vorbi.” Haideți să citim numai câteva versete: 1 Împărați 13:1: „*Dar iată că un om al lui Dumnezeu a venit din Iuda la Betel, trimis de cuvântul Domnului, tocmai pe când stătea Ieroboam la altar să ardă tămâie.*” Se poate citi în 1 Împărați 12 despre ce era vorba. În v. 27 spune... Poate ar trebui să citim de la v. 25. 1 Împărați 12 de la v. 25: „*Ieroboam a zidit Sihemul pe muntele lui Efraim, și a locuit acolo; apoi a ieșit de acolo, și a zidit Penuel. Ieroboam a zis în inima sa: „Împărăția s-ar putea acum să se întoarcă la casa lui David. Dacă poporul acesta se va sui la Ierusalim să aducă jertfe în Casa Domnului, inima poporului acestuia se va întoarce la domnul său, la Roboam, împăratul lui Iuda, și mă vor omorî și se vor întoarce la Roboam, împăratul lui Iuda.”*”

Frați și surori, nu putem citi acum toate lucrurile. Pe scurt: Ierusalimul a fost locul ales de Dumnezeu. Acolo era Templul, și de la început Cuvântul a ieșit din Ierusalim, și învățătura de pe muntele Sionului. Și acum vine un om care s-a lepădat de adevăratul Dumnezeu al Israelului. Și așa citim în 1 Împărați 12 de la v. 28: „*După ce s-a sfătuit cu sine însuși...*” [trad. germ.] Nu trebuie ca Domnul să fie sfătuitoarea noastră? În lucrurile duhovnicești nu te poți sfătui cu tine însuși, ci trebuie să iei Cuvântul lui Dumnezeu ca sfat. „*După ce s-a sfătuit, împăratul a făcut doi viței de aur, și a zis poporului: „Destul v-ați suit la Ierusalim; Israele! Iată Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.”*” Trebuie să ne închipuim ce este descris aici: „Nu mai mergeți la Ierusalim, acolo unde este adevăratul Cuvânt, unde au fost adevărații proroci, unde s-a descoperit Domnul. Nu! Rămâneți aici. Eu vă voi zidi un altar; puteți aduce jertfe aici.”

Frați și surori, aceasta este marea problemă a tuturor cultelor: s-au îndepărtat de Ierusalim și și-au ridicat în bisericile lor propriile lor altare și aduc jertfe unui Dumnezeu care nici măcar nu există. Și cineva ar putea să spună: „Nu cumva spui cam mult?” Încă nici nu s-a spus suficient! Sfânta Scriptură mărturisește numai despre un singur Dumnezeu adevărat. Și dacă spunem acest lucru în

felul acesta, frați și surori, atunci nu o facem ca să-i jignim pe oameni. Dar eu nu cred că Dumnezeu Atotputernic avea nevoie să mai aibă pe lângă El încă doi atotputernici, ca să conducă lucrurile în trei. Eu nu cred lucrul acesta. Eu cred în singurul Dumnezeu viu și adevărat. Și acest unic Dumnezeu s-a descoperit în Isus Hristos, singurul Său Fiu zămislit.

Frați și surori, în sec. III și IV al creștinismului oamenii și-au pierdut vederea corectă. S-a făcut o despărțire între Israel și biserică, o despărțire între Vechiul și Noul Testament. Evreii au fost blestemați, Vechiul Testament a fost lăsat deoparte, și Noul Testament a fost interpretat după cum s-a potrivit. Și eu nu cred că Dumnezeu dorește ca eu, noi sau creștinătatea să creadă ceea ce Tertulian, un bărbat din Tunisia, a formulat ca învățătură trinitară. Eu nu cred că Dumnezeu cere vreunui om de pe pământ să creadă ceea ce au inventat oamenii în sec. III și IV, și ceea ce au redactat ei ca și crezuri și dogme. Evanghelia originală se află în Scripturi. Noi nu ne întoarcem la ce a spus Atanasius, sau Augustin, sau Tertulian, sau cine-or mai fi fost ei. Noi ne întoarcem la ceea ce au spus Petru, Ioan, Iacov, Pavel, prin însărcinarea lui Dumnezeu – este evanghelia veșnică a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Și eu întreb lumea întreagă: se poate supăra cineva pe noi pentru că ne întoarcem la Cuvânt, pentru că noi am primit credința originală așa cum ne-a fost lăsată în Cuvânt? Cine se va supăra pe noi pentru acest lucru? Poate aceia care rămân în urmă, aceia care nu ascultă chemarea, aceia care nu vor să iasă afară, care nu vor să intre sub jugul lui Hristos ci doresc să aibă o libertate a lor personală.

Să revenim la Gal. 1, și încă odată la ceea ce a făcut acest împărat al lui Israel. Pe vremea aceea împărăția era despărțită în zece, respectiv două seminții. Și iată miezul: de fiecare dată când în Împărăția lui Dumnezeu este inventat ceva nou atunci are loc o dezbinare. Dumnezeu nu dorește dezbinare, ci dorește ca toți cei ce sunt despărțiți să se întoarcă la început, la Cuvânt, la evanghelia originală a lui Isus Hristos. Și noi am auzit că trebuie să primim sfaturile și să ne lăsăm corecțați. Ați citit? Este scris în Biblia noastră, în fiecare Biblie, că noi trebuie să primim sfaturile și să ne

lăsăm corecții. Numai așa pacea lui Dumnezeu poate să stăpânească în inimile noastre, și Dumnezeul păcii și al dragostei poate să fie în mijlocul nostru, unde nu fiecare să-și prezinte părerea lui, ci toți să vorbească limba lui Dumnezeu, și să spună ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său.

Înapoi la 1 Împărați 13! Știți cu toții, omul lui Dumnezeu din Iuda a vorbit Cuvântul și a spus că altarul se va despica. Și el deabia vorbise, și altarul s-a despicat, iar împăratul și-a întins mâna și a spus: „*Prindeți-l.*” Dar nu a fost arestat omul lui Dumnezeu, ci mâna împăratului s-a uscat și el n-a mai putut s-o întoarcă înapoi. Așa cum și-a întins-o, așa i-a rămas. Frați și surori, trebuie ca Domnul să-Și întindă mâna Lui. Și nici un împărat, nici o față bisericească nu-și poate întinde mâna împotriva unui proroc sau împotriva celor spuse de acesta în Numele Domnului. Pentru că pe loc a avut loc confirmarea. O puteți citi în cap. 13. În v. 6: „*Atunci împăratul a luat cuvântul, și a zis omului lui Dumnezeu: „Roagă-te Domnului, Dumnezeului tău, și cere-I să-mi pot trage mâna înapoi.”*” Deci, confirmarea pe loc l-a convins că a greșit și că n-a procedat corect. Apoi revenim la lucrul foarte trist din acest mare eveniment. În v. 11: „*În Betel locuia un proroc bătrân. Fiii săi au venit și i-au istorisit toate lucrurile pe care le făcuse omul lui Dumnezeu la Betel în ziua aceea, precum și cuvintele pe care le spusese împăratului.*” În v. 12 spune: „*Pe ce drum a plecat? Fiii săi văzuseră pe ce drum plecase omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda. Și a zis fiilor săi: „Puneți-mi șaua pe măgar.” I-au pus șaua pe măgar, și a încălecat pe el. S-a dus după omul lui Dumnezeu...*” Nu doresc să citesc mai departe. Aici avem una dintre cele mai mari lecții. În Betel locuia un proroc bătrân pe care Dumnezeu nu-l mai putea folosi ca și purtător de Cuvânt al Său. El a îmbătrânit. Și iată că Domnul Dumnezeu a trimis un om al lui Dumnezeu din Iuda ca să vorbească Cuvântul, și El să-l confirme pe loc. Și apoi urmează ceva de neînțeles.

1 Împărați 13:18: „*Și el i-a zis: „Și eu sunt proroc ca tine; și un înger mi-a vorbit din partea Domnului, și mi-a zis: „Adu-l acasă cu tine ca să mănânce pâine și să bea apă.”*” *Îl mințea.”*

Domnul Dumnezeu spusese: „Du-te, vorbește Cuvântul, pronunță sentința.” Și s-a întâmplat. Dar Domnul Dumnezeu a mai spus și „*Să nu mănânci pâine nici să nu bei apă acolo, și nici să nu te întorci pe drumul pe care te vei duce, ci să-ți împlinești însărcinarea și să te întorci pe alt drum.*” În mijlocul aceluia mare succes dat de Dumnezeu prin confirmare (altarul se despicasă, împăratul se ruga de omul lui Dumnezeu ca acesta să mijlocească pentru el înaintea Domnului ca judecata să nu fie așa de aspră pentru el)... și după aceea vin fiii prorocului cel bătrân pe care Dumnezeu nu-l mai putea folosi și spun: „Auzi tată, acolo s-a întâmplat ceva extraordinar. A venit un om al lui Dumnezeu din Iuda și a avut curajul să vorbească împotriva altarului și Dumnezeu a confirmat Cuvântul. Altarul s-a despicat, pietrele zburau împrejur și Dumnezeu a confirmat cuvântul lui.” Prorocul cel bătrân ascultă și spune: „Descrieți-mi-l pe omul acesta și povestiți-mi amănunțit ce s-a întâmplat.” Apoi se întâmplă ceva de neînțeles. Acest proroc bătrân pe care Dumnezeu nu-l mai putea folosi se suie pe măgar și-l caută pe proroc și-i spune: „*Și eu sunt proroc ca tine; și un înger mi-a vorbit din partea Domnului, și mi-a zis: „Adu-l acasă cu tine ca să mănânce pâine și să bea apă.”*” *Îl mințea.*” Și omul lui Dumnezeu l-a ascultat. **ȘI NU A FOST PEDEPSIT PROROCUL CARE MINȚEA, CI OMUL LUI DUMNEZEU CARE A FOST NEASCULTĂTOR! ACESTA A FOST PEDEPSIT!** Și omul lui Dumnezeu a fost omorât de un leu. Și zăcea lângă măgar, iar măgarul n-a fost rănit de către leu. Nici măcar oamenilor care treceau pe acolo nu le-a făcut leul nici un rău. Și după aceea a venit prorocul cel bătrân, și se jelea. Le ce mai folosește să te jelești dacă i-ai mințit și i-ai înșelat pe alții? Atunci la ce-ți mai folosește să te jelești?

Frați și surori, a sosit clipa să ne întoarcem la Cuvânt. Și dacă citiți relatarea de aici, și după aceea îl auzim pe Pavel în Gal. 1: „*chiar dacă ... un înger din cer ar veni...*” Aici avem prefața. Fiecare relatare are o prefață. Aici un proroc bătrân a spus: „*un înger mi-a vorbit din partea Domnului*”. Cea mai mare minciună trebuie învăluită într-o manta evlavioasă, altfel nu este primită.

Domnul Dumnezeu a spus „*să nu mănânci pâine nici să nu bei apă acolo*” iar Dușmanul l-a folosit pe acest proroc bătrân și el a spus exact opusul: „*Vino cu mine acasă, și să iei ceva să mănânci ... un înger mi-a vorbit din partea Domnului.*” Ce să spunem noi astăzi? De ce a spus Pavel „*Dar chiar dacă ...un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie blestemat!*”? Pot eu să retractez aceste cuvinte? Pot să spun eu „Pavele, ceea ce ai scris tu sunt cuvinte prea aspre!”? Nu poate fi suficient de aspru și suficient de clar ... Duhul Adevărului călăuzește întotdeauna Cuvântul adevărului iar duhul rătăcirii minte și înșală chiar și pe proroci dacă ei nu ascultă Cuvântul original al lui Dumnezeu. Nici măcar un proroc nu se poate lăsa de Cuvântul original și de însărcinarea lui Dumnezeu. El trebuie să rămână pentru totdeauna legat de aceasta. Aceasta este lecția pe care trebuie s-o învățăm cu toții.

Oamenii ar fi putut să spună: „Păi acest proroc bătrân a spus...” Frați și surori, pe mine nu mă interesează ce a spus un proroc bătrân. Pe mine mă interesează numai ceea ce a spus Dumnezeu prin gura prorocilor trimiși și însărcinați de EL, și al căror Cuvânt El l-a și confirmat. Pentru că așa este scris: „*...întăresc cuvântul robului Meu, și împlinesc ce prorocesc trimișii Mei.*” Acolo Cuvântul fusese confirmat. Iar prorocul cel bătrân ar fi trebuit să respecte hotărârea lui Dumnezeu, și că acest om al lui Dumnezeu era legat de ceea ce poruncise Domnul.

Frați și surori, aceasta este poziția mea. Dumnezeu să mă ajute și să ne ajute pe toți. Noi nu putem face altfel decât să rămânem în Cuvântul original, să ne întoarcem la început. Ce mă interesează pe mine ce spun toți prorocii mincinoși și toți învățătorii mincinoși? Noi am citit ieri ce scria Pavel în 2 Tim. 4, și anume că vor veni învățători care vor învăța și vor predica pe placul oamenilor. Și Domnul nostru a dat cel mai serios avertisment în Mat. 24. El a spus: „*Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși.*” Și prorocii mincinoși sucesc Cuvântul Domnului. Ei fac fără putere ceea ce a spus Domnul, și se sărbătoresc pe ei înșiși și se lasă sărbătoriți, cu toată carismatica și

cu tot ce mai însoțește această lucrare. Și toți prorocii mincinoși apără învățătura prorocului mincinos, și o predică. Și dacă noi spunem în locul acesta că numai Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, și noi trebuie să verificăm totul cu Sfânta Scriptură, atunci o spunem dintr-o însărcinare dumnezeiască, ca să slujim Bisericii lui Isus Hristos. Noi nu putem asculta de ceea ce spun oamenii. De exemplu Mat. 28 este citat de toți și toți spun „Domnul a spus, Domnul a spus.” Și nimeni nu se uită în Fapte 2 ca să vadă cum s-a împlinit ceea ce a spus Domnul prin marea trimitere. Ca să scurtăm: dacă Domnul nostru spune „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*” atunci mai întâi trebuie să ne fie descoperit Numele în care trebuie să botezăm. Înainte ca eu să botez, trebuie să știu în ce Nume trebuie să botez. Pentru că eu trebuie să botez **în NUMELE**. În ziua Cincizecimii, Petru a strigat sub inspirația Duhului Sfânt: „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre...*” Nu este vorba de o iertare din partea unei fețe bisericești printr-un botez care de fapt nici nu este botez, ci mai întâi trebuie să aibă loc vestirea, predicarea că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, că a venit la noi și a plătit prețul pe crucea Golgotei, că Dumnezeu era în Hristos împăcând omenirea cu Sine. Nu să te alături unei religii, ci trebuie să-L primești pe Isus Hristos; pentru că așa scrie în Ioan 1: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu.*” Și ce-am citit noi în Ioan 8:24? „*...dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.*” Nu religie, ci o credință vie în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. El a luat puterea morții, ne-a adus viață veșnică și de aceea este scris „*Cine are pe Fiul, are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.*”

Frați și surori, haideți să cuprindem. Nu este vorba numai ca noi să putem rânduie corect evenimentele timpului de sfârșit. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru acest lucru, pentru că numai dacă ne gândim la Dan. 12:4, „*Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului. Atunci*

mulți o vor citi, și cunoștința va crește” și apoi așa cum am citit în v. 8, „*Eu am auzit, dar n-am înțeles*” și apoi s-a făcut puntea ca acum la sfârșitul timpului de har fiecare taină care a fost ascunsă în Cuvânt a fost descoperită. Și dacă noi mărturisim că Dumnezeu l-a trimis și l-a binecuvântat pe fratele Branham într-un mod deosebit, prin puterea unei chemări dumnezeiești, dându-i o slujbă, descoperindu-i-Se, atunci desigur că n-o facem pentru a-l slăvi pe fratele Branham, dar nici nu trecem pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu. Eu nu doresc niciunui om de pe pământ, nici dușmanilor mei dacă am vreunii (Eu nu am nici un dușman, dar sunt unii oameni care m-au declarat dușman. Asta-i problema lor.) dar eu nu doresc nimănui să treacă pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp și pe lângă ceea ce face El în prezent. Cine trece pe lângă ceea ce face Dumnezeu, acela trece pe lângă Dumnezeu. Și vă rog, luați Israelul ca un exemplu serios: ei au pierdut ziua cercetării lui Dumnezeu. Și consecința? Luca 21:24: „*Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri....*” Și acest lucru se întâmplă de aproape două mii de ani, numai pentru că... o puteți citi în Luca 19:44: „*...pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată.*” Și Domnul nostru spune: „*și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că... pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată.*” Acest lucru doare. E o durere mare. Și dacă privim în trecutul nostru apropiat, șase milioane de evrei nu mai sunt aici. De ce? Pentru că odată n-au primit ziua cercetării lui Dumnezeu și au respins-o, trecând pe lângă aceasta. O continuă respingere... Privind lucrurile din punctul de vedere al planului de mântuire al lui Dumnezeu, ei au fost dați la o parte până la sfârșit, când, după cum este scris, desăvârșirea se va face cu Israelul. Dar când citesc Rom. 11, atunci mă gândesc că ramurile n-ar fi trebuit tăiate ca să fim noi altoiți în locul lor, pentru că ar fi fost loc suficient pentru toți. Însă ei au fost tăiați din pricina necredinței, iar noi pentru că am crezut, am fost altoiți în locul lor. Și apoi Scriptura spune: „*Nu te îngâmfa dar, ci teme-te! Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine.*” Sfârșitul va fi încoronat, și de aceea haideți să fim găsiți în ascultare de Cuvânt. Haideți să primim corectare,

sfătuire, învățătură, să primim totul fără nici o împotrivire. Iar în clipa când se întâmplă acest lucru, Duhul lui Dumnezeu ne descoperă Cuvântul lui Dumnezeu. Și atunci între noi nu va fi nimeni care să se întoarcă la un sistem vechi sau la ceea ce a spus un proroc bătrân căruia fiii lui i-au povestit ce s-a întâmplat printr-un om al lui Dumnezeu. Și a urmat după aceea pretenția „Și eu sunt un proroc. Un înger a venit la mine și mi-a spus să te întorci în casa mea...” O spun din nou: Gal. 1 are o prefață, o prefață tristă. La ce i-a folosit omului lui Dumnezeu predicarea? La ce i-a folosit confirmarea, dacă în cele din urmă el însuși a căzut pradă unei minciuni? Haideți să rezistăm până la sfârșit, și să ne supunem sub mâna tare a lui Dumnezeu.

Și Pavel a folosit această întâmplare ca și comparație, ca să vedem ce pățim dacă ne îndepărtăm de evanghelia originală a lui Isus Hristos, care este puterea lui Dumnezeu care se descoperă în noi. Dacă noi ne întoarcem de la aceasta, și ne întoarcem așa cum s-a întors omul acela pe unde a venit, atunci o pățim.

Frați și surori, leul, Dușmanul, dă târcoale ca un leu care răcnește. Și acest lucru trebuie privit ca o comparație. Un leu l-a tras jos de pe măgar și omul lui Dumnezeu a murit. Și jalea n-a mai fost de nici un folos. Frați și surori, cine se întoarce de la Dumnezeu, nu va atinge ținta. Și de aceea avertismentul: rămâneți în Cuvânt, rămâneți în învățătură – un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Nu permiteți nimănui să vă spună altceva! Verificați totul cu Sfânta Scriptură, și totul să fie sprijinit pe două sau trei mărturii. Dumnezeu este credincios, El Își cheamă afară poporul Său, El ne călăuzește, ne arată ce aduce neascultarea și ce aduce ascultarea. Ce s-a întâmplat atunci, este cazul lor. Ce se întâmplă cu tine azi? Ce se întâmplă cu mine azi? Permiți tu ca cineva să spună altceva? Poate că o spune ca pe o descoperire. Citiți Cuvântul Domnului! Rămâneți în Cuvânt. Așa spune Domnul nostru: „*Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei...*” Atunci suntem sub jugul Lui, atunci vorbim cu toții aceeași limbă, înțelegem la fel, avem aceeași descoperire.

Frați și surori, fie ca Dumnezeu Atotputernic să ne dăruiască acest lucru, care ne-a socotit vrednici în vremea aceasta să ascultăm Cuvântul cel vechi proaspăt de la tron și să ne fie descoperit prin Duhul. Și dacă-l amintesc iarăși pe fratele Branham, nu o fac nicidecum ca să-i jignesc pe oameni, nici ca să-i supăr. Eu spun acest lucru pentru că sunt convins sută la sută că așa cum Pavel a primit o chemare supranaturală și a văzut lumina supranaturală, a auzit glasul Domnului în limba evreiască și a primit trimiterea, tot așa fratele Branham a văzut aceeași lumină supranaturală, a auzit glasul Domnului în limba lui natală. Și de fapt acesta este un lucru așa de minunat, și anume că Domnul vorbește întotdeauna în limba natală. Chiar dacă cineva cunoaște patru sau cinci limbi, dacă Domnul ne vorbește în mod direct, o face întotdeauna în limba natală; niciodată nu vorbește în altă limbă. Nu vreau să intru în amănunte. Sunt doar recunoscător că modelul Bibliei este atât de clar înaintea ochilor noștri, și noi trebuie să facem o alegere în prezența Domnului. Și aceasta, odată pentru totdeauna: să nu ne întoarcem niciodată înapoi! Omul lui Dumnezeu s-a întors înapoi, și acesta a fost necazul. Pentru noi nu există o întoarcere înapoi. Pentru noi există numai o înaintare, o înaintare cu Domnul până ajungem de la credință la vedere. Ce evanghelie minunată, ce mesaj minunat ne-a dăruit Dumnezeu în acest timp prin harul Său. Fie ca toți cei din locul acesta, din toate popoarele, limbile și neamurile, să fie binecuvântați. Ascultați Cuvântul Domnului: nu vă întoarceți înapoi! Mergeți înainte. Voi ați recunoscut adevărul, și adevărul v-a eliberat. Dumnezeu Și-a confirmat Cuvântul. Nu vă mai uitați înapoi, și nici în bisericile din care ați ieșit. Și... era să zic să nu luați prea mult de acolo. Dar trebuie să spun să nu luați **NIMIC DE ACOLO**. Totul să fie aruncat afară, ca Dumnezeu să vă poată umple, încât să nu aibă loc nici un amestec. Ci toate lucrurile să se facă noi.

Dumnezeul nostru este un Dumnezeu minunat. Lui îi aparține toată lauda și cinstea. Noi suntem poporul Lui, turma pășunii Lui. El ne-a vorbit și ne-a arătat despre ce este vorba: este vorba despre credință și ascultare. CREDINȚĂ ȘI ASCULTARE

până la sfârșit – chiar și după confirmarea din partea lui Dumnezeu, noi trebuie să umblăm în ascultare! Trebuie să mergem pe calea poruncită de Dumnezeu! Nu are sens ca după confirmare să devii neascultător. Ci după confirmare să fii și mai ferm în ascultare, ca să înaintezi după aceea, lăsând orice altceva în urmă.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, frați și surori!
Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Ne ridicăm pentru rugăciune. Haideti să cântăm „Toate lucrurile noi...” [...] „Aceasta este ziua...” [...]

Tuturor fraților slujitori, cuvântul din 1 Tim. 1:3: așa cum Pavel și-a lăsat tovarășul în Efes de data aceasta, ca să aibă grijă conform trimerii din partea lui Dumnezeu să nu permită să fie prezentate învățături străine, fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, frații mei iubiți. Voi, care sunteți responsabili în diferite țări și orașe ca să puneți pe sfeșnic adevărata învățătură, adevăratul Cuvânt așa cum a ieșit din Ierusalim, și să-l predicați, Domnul să vă dăruiască curaj, har și înțelepciune. Și așa cum am citit în Apoc. 2, *„tu ai câțiva care, de asemenea, țin învățătura Nicolaiților, pe care Eu o urăsc”* frați și surori, eu nu doresc și Domnul nu dorește ca acest lucru să se repete, și anume ca aici câțiva oameni să țină învățături nebiblice și să le dea mai departe prin discuții. Locul acesta nu este loc pentru politică, dar nici un loc pentru religie, ci este locul ales de Dumnezeu ca sfântul Său Cuvânt să ajungă la marginile pământului, așa cum a ieșit din Ierusalim. Dumnezeu a confirmat Cuvântul; nu permiteți să fiți chemați înapoi de unde ați ieșit, ci priviți înainte și încredeți-vă în Domnul: El va fi cu voi. El va fi cu noi toți, până ajungem de la credință la vedere.

Scumpă Biserică a Domnului, eu am o singură dorință: ca Dumnezeu să ne descopere tuturor Cuvântul Său la fel cum l-a dăruit. Și așa cum am auzit azi, noi să nu facem niciodată vreun compromis, să nu privim niciodată înapoi, ci să rămânem în Cuvântul adevărului ca să atingem ținta. Eu sunt convins că Cuvântul lui Dumnezeu nu se va întoarce gol nici azi, ci va împlini scopul pentru care fost trimis. Deși n-am vorbit în mod direct despre botez, am amintit totuși că în Biserica de la început botezul s-a făcut

în Numele lui Isus Hristos. Acesta este Numele de legământ nou testamentar în care Dumnezeu s-a descoperit ca Tatăl nostru în ceruri, în singurul Său Fiu zămislit, pe pământ, și în Biserică prin Duhul Sfânt. Noi credem mărturia sfintei Scripturi. Și înainte de a ne ruga, dorim să ne aplecăm capetele, și mai întâi aș dori să întreb dacă este cineva aici care dorește să fie botezat. Poate că este ultima ocazie din anul acesta. Folosiți-vă de ea, dacă Domnul v-a vorbit. Și dacă v-ați dedicat viața lui Dumnezeu, atunci faceți legământul unui cuget curat, cu Dumnezeu. Fiți ascultători pe calea credinței. Credința și ascultarea sunt legate. De aceea scrie în Fapte 2:41: *„Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete.”* Și Petru a poruncit în casa lui Corneliu ca oamenii să fie botezați: Fapte 10:48: *„Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.”*

În timp ce stăm cu capetele aplecate, dați-mi voie să întreb câți de aici doresc să fie botezați? Ridicați mâna. Este cineva? O clipă... Unu, doi, trei, patru, cinci... Minunat. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Cuvântul nu se întoarce gol. Fiți buni și veniți în față, vă rog. Toți cei care doriți să fiți botezați, vă rog acum să veniți în față. Fratele Russ va vorbi cu voi, vă va spune câteva cuvinte. Întotdeauna este important ca mai înainte Domnul să fie primit ca Mântuitor. Fiți bineveniți. Acum mai vin câțiva. Foarte frumos. Puteți rămâne aici. Veniți mai aproape. Și tu, fratele meu iubit. Vine și o soră... Poate cele două surori ale noastre ne vor cânta o cântare. Aveți cântarea *„Ești tu gata în ceasul acela?”* Este vorba despre pregătirea Bisericii. Vă rog, dacă sunteți în sală, veniți acum în față. *„Ești tu gata în ceasul acela când Domnul îi cheamă pe ai Lui acasă?”* Veniți puțin mai aproape, aici. Haideți să ținem pasul cu cântarea, în inimile noastre. [...]

[Tată ceresc, venim împreună la Tine, și-Ți dedicăm pe acești oameni care doresc să facă pasul acesta prin ascultare. Fii cu ei pe drumul lor, să-i ajuți în fiecare ceas. În special Ți-i aducem pe acești tineri: nu este ușor, dar Tu dăruiești putere. Îți mulțumim pentru acești tineri. Ei îți aparțin Ție. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău cel Sfânt. Tu i-ai chemat, și ei au

venit. Acum dăruiește harul tău și pentru botez. Noi Te rugăm, laudăm și proslăvim Numele Tău cel sfânt al Lui Isus. Amin.]

Sumar video - noiembrie 2005

Ewald Frank

Iubiți frați și surori, sunt fratele Frank, și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Avem în urma noastră un sfârșit de săptămână binecuvântat de Dumnezeu Atotputernic într-un mod foarte deosebit. La adunări au participat peste 800 de ascultători. Am fost surprinși să vedem așa de mulți frați și surori. Dar știm că poporul lui Dumnezeu își dă seama că revenirea lui Hristos este foarte aproape – de aceea ei vin din toate țările din Europa și de asemenea de pe alte continente, ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură vestește dinainte evenimentele din vremea sfârșitului, cu privire la Israel și cu privire la Biserică: pe de o parte lepădarea de credință, iar de cealaltă parte așezarea din nou, chemarea afară și pregătirea Bisericii Mirese ca să-L întâlnească pe Mire atunci când El va reveni. Sigur că revenirea Mirelui va avea loc în curând, după cum vedem că arată semnele timpului - scrisul de mână pe perete.

Apostolul Pavel a fost rânduit de Dumnezeu ca apostol și învățător, ca să prezinte adevăratele învățături pentru Biserica nou testamentară. Fie că este vorba despre dumnezeire, botez, cina Domnului, alegere – orice ați dori să citiți sau să împărtășiți cu alții se găsește în sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu. Iar în Gal. 1:1 spune: *„Pavel, apostol nu de la oameni, nici printr-un om, ci prin Isus Hristos, și prin Dumnezeu Tatăl, care L-a înviat din morți”*. Apoi în v. 10 spune: *„Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu?”* El spune în v. 11: *„Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine, nu este de obârșie omenească; pentru că, n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.”*

Lucrurile nu s-au schimbat până în ziua de azi: există multe învățături, și multe lucruri sunt numite „evanghelie”, însă acestea nu mai sunt puterea lui Dumnezeu pentru mântuire, ci anumite biserici și-au fabricat propria evanghelie, propriile învățături, inducând oamenii în eroare.

În 1 Tim. 1 apostolul îi scrie tovarășului său de lucru: *„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos, nădejdea noastră.”* În v. 3 spune: *„După cum te-am rugat la plecarea mea în Macedonia, să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe pe alții altă învățătură...”* Ați putea fi surprinși să auziți că în Biserica nou testamentară trebuie așezată din nou învățătura adevărată, fără compromis.

Iubiți prieteni din lumea întreagă, eu cred că noi trăim acum la foarte scurt timp înaintea revenirii lui Hristos. Eu cred că făgăduința din Mal. 4 s-a împlinit – acolo unde spune că Dumnezeu va trimite un proroc ca Ilie, înaintea zilei celei mari și înfricoșate a Domnului. Domnul nostru a confirmat-o în Mat. 17:11 și în Marcu 9:12: *„Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile.”* Auzim apoi despre chemarea supranaturală pe care a primit-o William Branham, un om trimis de Dumnezeu, și despre lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu într-un mod miraculos prin slujba lui și în viața lui. Lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu însoțește pe fiecare om care este chemat la slujbă în mod divin. Orice rob al lui Dumnezeu va auzi cu urechile lui glasul Domnului, va primi în mod direct indicații despre ceea ce trebuie să facă. Puteți citi despre Moise, despre Noe, despre toți prorocii, despre Avraam: toți au avut o legătură directă cu Dumnezeul Atotputernic, și ungera Duhului sfânt s-a odihnit peste ei. Ungerea aceea era inspirație și descoperire. Nu era o ungeră care să dea frâu liber lucrărilor voastre personale, ci așa cum și Domnul și Mântuitorul nostru care a fost UNSUL, El nu a avut o formație de cântăreți în jurul Lui, ci în Luca 4 El a luat sulul și a citit din Isaia 61 și a spus: *„Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură”*. Tot așa s-au împlinit pe parcursul Noului Testament toate prorociile din Vechiul Testament. Așa cum

Ioan botezătorul a fost un proroc făgăduit, tot așa și William Branham a fost un proroc, fie că o credeți sau nu. Voi ar trebui să fiți la curent cu ceea ce s-a întâmplat în ultimii 50 de ani în Împărăția lui Dumnezeu, așa cum sunt și eu. Eu sunt în Împărăția lui Dumnezeu din 1949, când am fost botezat cu Duhul Sfânt, când L-am primit pe Domnul Isus Hristos ca Mântuitor al meu personal, și de când am început să împărtășesc experiența mea cu Domnul, și, de asemenea, am început să predic Cuvântul lui Dumnezeu.

Iubiților, noi trebuie să recunoaștem făgăduințele pentru timpul nostru. Trebuie să vedem că în vremea sfârșitului vor avea loc două uniri: una sub conducerea Antihristului iar cealaltă sub conducerea lui Hristos. Antihristul cheamă toate religiile și toate națiunile într-un guvern mondial, într-o ordine mondială unică. Însă Domnul nostru spune: „*Împărăția Mea nu este din lumea aceasta.*” Domnul nostru spune: „*Ei [ucenicii – n.tr.] nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.*” Trebuie doar să citiți Ioan 17. Puteți să citiți și Ioan cap. 14, 15 și 16.

Apoi vedem făgăduința pentru poporul lui Dumnezeu: „...*soția Lui s-a pregătit.*” Apoc. 19:7. De asemenea citim în Mat. 25:6: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” Citim că la miezul nopții a avut loc o strigare!!! Oamenii au trebuit treziți din somnul lor spiritual.

Cum i s-a spus iubitului nostru frate Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergea prima venire a lui Hristos, tu ești trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”, au trecut aproape 40 de ani de când Domnul Dumnezeu și-a luat trimisul, însă mesajul ajunge până la marginile pământului, chemarea afară răsună, așezarea din nou are loc. Dumnezeu este încă la cârma tuturor lucrurilor.

Iubiților, Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi. Toți frații slujitori să luați seama la ce i-a scris apostolul Pavel lui Timotei: să vegheați ca în adunarea voastră să nu fie predicată nici o învățătură străină. Adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, adevăratele învățături biblice să fie auzite, credute, și practicate în viața și în adunarea voastră. Dumnezeul cerului să vă binecuvânteze și să fie

cu voi. Ne-ar face plăcere să auzim despre voi. În Numele Sfânt al
lui Isus. Amin.

